

РЕШЕНИЕ

№ Ц - 14

от 03.04.2019 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 03.04.2019 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 2596 от 2015 г., оставено в сила с Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12851 от 2017 г., с което се отменя Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.04.2011 г., е определила преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи (ВЕЦ) с инсталирана мощност до 10 MW, по смисъла на § 3, ал. 1, т. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (ЗВАЕИБ, обн. ДВ, бр. 49 от 19.06.2007 г., отм.) в размер на 112,48 лв./ MWh, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа.

Това решение е обжалвано от „Монт ЕЛ“ ООД, „Райтър“ ЕООД, „ДИБ – 2004“ ООД, „Енерго-Про България“ ЕАД, Българско акционерно дружество „Гранитоид“ АД, „Димал Ам“ ООД, „Съюз на производителите на екологична енергия – БГ“, ЕТ „Мактиди - М. Георгиев“, „МИ – ВЕЦ“ ЕООД, „Аква Вак“ ООД, „Аверс“ ООД, „Бийстън Енерджи“ АД, „Микро ВЕЦ Косица“ ООД, „Хидроват“ АД, „Погледец – Лесинвест“ ООД, „Елпро – ЕС“ ООД, „Снабдяване, заготовки и монтаж“ ООД, „Малаков камък“ ООД, „МВЕЦ – Буйновска“ ЕООД, „Валидекс“ ЕООД, „Ариел – ТН“ ЕООД, „П и М Електрик“ ООД, „Вария“ ЕООД, „Хидроенергострой“ ООД, „Хидро“ ООД, ЕТ „Елкомерс - К. Николов“, Консорциум „Балканска екоенергийна компания“ ООД, „Варуна“ АД, „Медиком – Електрик“ ООД, „Росина – Цанкови“ ООД, „Юнион Хидро“ ООД, „Трейдиом“ ООД, „Центриом“ ООД, „Бяла Места“ ООД, „Черна Места“ ООД, „Енерджи инвестмънс“ АД, ВЕЦ „Мадан – 2000“ ЕООД, във връзка с което е образувано адм. дело № 2596 от 2015 г. С Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на Административен съд София – град (АССг) по адм. дело № 2596 от 2015 г. е отменено Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на КЕВР като незаконосъобразно, като АССг е върнал преписката на КЕВР за ново разглеждане при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението на АССг е обжалвано пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 12851 от 2017 г. С Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС, Четвърто отделение по адм. дело № 12851 от 2017 г. е оставено в сила Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на АССг по адм. дело № 2596 от 2015 г.

В мотивите на своето решение АССг е установил, че оспореният акт – Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, съобразно предоставената от законодателя оперативна самостоятелност. АССг е приел, че оспореното решение е издадено при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл. 59, ал. 2, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), при противоречие на материалноправните разпоредби на чл. 21 от ЗВАЕИБ, отм., чл. 4, ал. 3 и чл. 19а, ал. 1 и ал. 2 от Наредба за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм., ред. ДВ бр. 62

от 2007 г.) и не съответства с целта на закона - чл. 2 от ЗВАЕИБ, отм. и дадените задължителни указания по прилагането на закона с Решение № 2126 от 13.02.2013 г. на ВАС, Четвърто отделение, по адм. дело № 5492 от 2011 г., оставено в сила с Решение № 16953 от 17.12.2013 г. на ВАС, Петчленен състав по адм. дело № 7175 от 2013 г.

Според съда, при постановяване на оспорения административен акт КЕВР е съобщила нормативните изисквания, съгласно чл. 21 от ЗВАЕИБ, отм., чл. 4, ал. 3 и чл. 19а от НРЦЕЕ, отм., Наредба № 14 от 15.06.2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия (Наредба № 14), но в нарушение на тези разпоредби е въведен допълнителен разграничителен критерий за отделните видове водноелектрически централи (ВЕЦ) - съществуващи ВЕЦ с инсталирана мощност до 10 MW, по смисъла на § 3, ал. 1, т. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗВАЕИБ, отм. Съдът е посочил, че в ЗВАЕИБ (отм.) и в НРЦЕЕ (отм.), не е регламентиран подобен критерий, относим към формирането на преференциални цени за продажба на електрическа енергия от ВЕЦ, нито е предоставена нормативна възможност за регулатора да използва критерий, който не е нормативно определен за диференциация на преференциалните цени според това дали се касае за съществуващи или нови производители на електрическа енергия от ВЕЦ с инсталирана мощност до 10 MW. Съдът е изложил, че в нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в мотивите на Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на КЕВР не са посочени фактически и правни основания относно въведения критерий, което от своя страна препятства възможността за защита на засегнатите лица и осъществяване на съдебен контрол и в тази връзка представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и обуславя отмяна на решението.

Според съда, допустими и нормативно относими са въведените при определянето на преференциални цени критерии съгласно чл. 19а, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм., при съобразяване схемата на хидроенергийния обект по чл. 39 от Наредба № 14. В тази връзка, съдът е посочил, че въведеният критерий от КЕВР – „съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW“ обуславя материална незаконосъобразност на Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на КЕВР и е основание за неговата отмяна.

На следващо място, съдът е посочил, че оспореното решение не съответства и на целта на закона, тъй като съгласно чл. 2 от ЗВАЕИБ (отм.) основните му цели са насърчаване развитието и използването на технологии за производство и потребление на енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, както и повишаване капацитета на малките и средните предприятия, производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и производителите на биогорива и други възобновяеми горива. Предвид това, въвеждането на времеви критерий по отношение производителите на електрическа енергия от ВЕЦ, според въвеждането на съоръженията в търговска експлоатация, предпоставя условия за нелоялна конкуренция, неравнопоставеност и дискриминиране на отделните производители на електрическа енергия от ВЕЦ.

Предвид всичко гореизложено АССГ е приел, че Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на КЕВР, следва да се отмени в цялост и делото да се върне на Комисията като административна преписка за ново произнасяне за определяне на преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, като при новото произнасяне административният орган да ги прегрупира, съгласно посочените от т. 1 до т. 6 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР критерии и при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС по адм. дело № 12851 от 2017 г. е оставено в сила решението на АССГ, при изложени коригиращи мотиви. ВАС е посочил, че в мотивите на решението на съда, с които КЕВР е следвало да се съобрази при произнасянето си с Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г., не се съдържа указание за прегрупиране по критериите, посочени от т. 1 до т. 6 на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР и даденото в този смисъл указание от АССГ не е съобразено с факта, че това решение в посочените точки е влязло в сила и не може да бъде променяно въз основа на обжалването по друга точка – т. 7,

а в случая и на друго решение - Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. на КЕВР. В тази връзка ВАС е указал, че при връщането на преписката за ново произнасяне, административният орган в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, следва сам да избере законосъобразната възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото, съгласно ал. 4 на същия член.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства се установи следното:

Предмет на настоящото административно производство е постановяване от КЕВР при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона на ново решение вместо отмененото от ВАС Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. По тази причина, чрез новото решение ще бъдат определени преференциални цени на електрическа енергия, произведена от възобновяем източник, считано от 01.04.2011 г., поради което следва да бъдат спазени материалноправните разпоредби, които са приложими към посочения момент. Определянето на тези преференциални цени има характер на предоставяне на държавна помощ. Това е ноторно известно, тъй като Европейската комисия е одобрила редица схеми за подпомагане чрез получаване на преференциални цени. В тази връзка при изпълнение на указанията на съда по Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на АССГ по адм. дело № 2596 от 2015 г. и Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС по адм. дело № 12851 от 2017 г. следва да бъдат взети предвид както нормите на правото на Европейския съюз и на българското законодателство относно насърчаването на производството на електроенергия от възобновяеми източници, така и нормите на правото на Европейския съюз относно държавните помощи. В тази връзка са относими фактите и обстоятелствата, а именно:

С Директива 2001/77/ЕС на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз от 27 септември 2001 г. в подкрепа на произведената от възобновяеми енергийни източници електроенергия във вътрешния пазар на електроенергия е поставена цел на държавите-членки да подпомагат увеличаването на приноса на възобновяемите енергийни източници за производството на електричество във вътрешния пазар на електричество. Тази цел е доразвита и конкретизирана в Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (Директива 2009/28/ЕО). Тази директива предвижда да бъдат установени задължителни национални цели, съвместими с 20-процентния дял на енергията от възобновяеми източници, както и с 10-процентния дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта за потреблението на енергия в Общността до 2020 г. Според параграф 14 от преамбюла на директивата основното предназначение на задължителните национални цели е да се създаде сигурност за инвеститорите и да се насърчи трайното развитие на технологиите за производство на енергия от всички видове възобновяеми източници. Едно от важните средства за постигане на целта на директивата е да се гарантира правилното функциониране на националните схеми за подпомагане с оглед поддържане на доверието на инвеститорите (параграф 25), като схемите за подпомагане са необходими за постигане увеличаване на дела на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници (параграф 27). В този смисъл, посочените изисквания на правото на Европейския съюз предпоставят задължения на държавите-членки да прилагат схемите за подпомагане по отношение на инвестиционни проекти за изграждане на съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници.

Според чл. 2, б. „к“ от Директива 2009/28/ЕО „схема за подпомагане“ означава всеки инструмент, схема или механизъм, прилагани от държава-членка или група държави-членки, които насърчават използването на енергия от възобновяеми източници чрез намаляване на

себестойността на тази енергия, увеличаване на цената, на която може да бъде продадена, или увеличаване, посредством задължение за енергия от възобновяеми източници или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия, което включва и схеми за пряко ценово подпомагане чрез преференциални тарифи.

В националното законодателство задължението за определяне на преференциални тарифи, с оглед насърчаване изграждането на съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, е въведено в чл. 22, ал. 2 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност (ЗЕЕЕ, отм., обн. ДВ, бр. 64 от 16.07.1999 г.), който е със статут на общ закон в енергийния сектор.

Р България се присъединява към Европейския съюз със сключването на Договора за присъединяване на Р България и Румъния към Европейския съюз (ратифициран със закон, обн. ДВ, бр. 103 от 20.12.2006 г., в сила от 01.01.2007 г.). От тази дата по силата на дял II „Приложение на актовете на институциите“ от Протокола относно условията и договореностите за приемането на Р България и Румъния в Европейския съюз, Р България следва да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с разпоредбите на европейските рамкови закони и на европейски регламенти, както и на съответните директиви, изискващи промени в законите и подзаконовите нормативни актове, действащи в Р България.

Във връзка с горното и с оглед изискванията на Директива 2001/77/ЕС на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз от 27 септември 2001 г. е приет нов специален закон - Закон за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (ЗВАЕИБ, обн., ДВ, бр. 49 от 19.06.2007 г.), чрез който да се насърчи развитието и използването на технологии за производство и потребление на енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗВАЕИБ, отм., КЕВР определя преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW, в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от Комсията по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Предвид горните аргументи, предоставянето на преференциални цени по реда на ЗВАЕИБ, отм., част от което е и решението, заместващо отмененото от ВАС Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г., представлява държавна помощ. Това е видно от факта, че схемите за подпомагане на производството на електроенергия от възобновяеми източници в различните държави-членки се одобряват от Европейската комисия като държавна помощ. В своите решения, Европейската комисия преценява съвместимостта на тези схеми за подпомагане, като ги анализира според изискванията на чл. 107 от ДФЕС и Насоките на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда (Насоките от 2008 г., 2008/С 82/01). В този смисъл решението, което ще замести отмененото от ВАС Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г., следва да изпълнява изискванията на чл. 107, пар. 1 от ДФЕС, съгласно който всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

За да бъде съвместима с вътрешния пазар, помощта следва да съответства и на Насоките от 2008 г. Предоставянето на преференциални цени има характер на оперативна помощ по смисъла на пар. 3.1.6.2. от Насоките. Според т. 107 от Насоките от 2008 г. оперативната помощ за производство на възобновяема енергия може да бъде оправдана, за да се покрие разликата между разходите за производство на енергия от възобновяеми енергийни източници и пазарната цена на този вид енергия. Съгласно т. 108 от Насоките от 2008 г. държавите-членки могат да отпускат помощ за възобновяеми енергийни източници според опциите, посочени в точки от 109 до 111 от Насоките, като предвид правилата относно енергията от възобновяеми източници, регламентирани в действащото българско

законодателство, приложима за Р България е опцията по т. 109 от Насоките от 2008 г. Според нея, държавите-членки могат да предоставят оперативна помощ за да се компенсира разликата между производствения разход за енергия от възобновяеми източници, включително амортизацията на допълнителните инвестиции за защита на околната среда, и пазарната цена на този вид енергия. Оперативната помощ може да бъде предоставяна само до момента, когато инсталацията е изцяло амортизирана съгласно обичайните счетоводни правила. Помощ за допълнително произведена енергия от инсталацията не се отпуска. Помощта може да покрива нормална капиталова възвращаемост. С други думи, преференциалната цена трябва да е определена по начин, който позволява на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници да си възвърнат инвестиционните и оперативните разходи, заедно с разумна норма на възвращаемост, ако работят средногодишните часове, определени при изчислението на преференциалната цена.

Определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, е регламентирано в съответните норми на ЗВАЕИБ, отм. и НРЦЕЕ, отм.

От горните аргументи, следва, че в решението, което ще замести Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г., във връзка с определянето на критерия за обособяване на групата от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, както и на тяхната преференциална цена, следва да бъдат съобразени, от една страна, пряко приложимите норми на правото на Европейския съюз, а от друга – нормите на вътрешното законодателство на Р България. Следва също да се има предвид, че според чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Р България международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Р България, са част от вътрешното право на страната и имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

В допълнение, ВАС в мотивите на Решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851 от 2017 г., е посочил, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, с изключение на частта по т. 7, е влязло в сила и не може да бъде променяно, поради което водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, попадащи в обхвата на отмененото Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г., формират отделна самостоятелна група от производители, за която следва да бъде определен критерий и преференциална цена на електрическата енергия, при спазване на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК с оглед постигане на краен резултат, който е най-икономичен и най-благоприятен за държавата и обществото. В тази връзка следва да бъде отчетен и фактът, че преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, се заплащат от всички крайни клиенти (арг. от чл. 35, ал. 6 във връзка с чл. 35, ал. 2, т. 3 от ЗЕ, редакция обн. ДВ, бр. 97 от 10.12.2010 г.).

В обособената по-горе група попадат водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, които са въведени в експлоатация преди 19.06.2007 г. – датата на влизане в сила на схема за подпомагане на електрическата енергия от възобновяеми източници, регламентирана в специален закон – ЗВАЕИБ. Характерно за тази група водноелектрически централи е, че те са получавали преференциални цени за изкупуване на произведената от тях електрическа енергия и до посочения момент, а именно по: Решение № Ц-002 от 29.03.2002 г., в частта по т. 2.3., в размер на 60,00 лв./MWh, без ДДС, Решение № Ц-11 от 30.06.2004 г., в частта по т. III, в размер на 70,24 лв./MWh, без ДДС, Решение № Ц-18 от 27.09.2005 г., в частта по т. II, в размер на 79,44 лв./MWh, без ДДС, Решение № Ц-18 от 28.09.2006 г., в частта по т. II, в размер на 85,19 лв./MWh, без ДДС, Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г., в частта по т. 9, в размер на 97,12 лв./MWh, без ДДС, Решение № Ц-04 от 30.03.2009 г., в частта по т. 1, в размер на 105,00 лв./MWh, без ДДС, Решение № Ц-018 от 31.03.2010 г., в частта по т. 1, в размер на 110,79 лв./MWh, без ДДС. Определените с изброените решения цени са осигурявали на съществуващите към датата на влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., водноелектрически централи под 10 MW необходимите приходи с оглед тяхната нормална експлоатационна дейност, както и печалба, което се потвърждава от факта, че тези цени не са били оспорени по съдебен ред от техните адресати.

Доколкото Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на АССГ по адм. дело № 2596 от 2015 г. и Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС по адм. дело № 12851 от 2017 г. не съдържат

указания по тълкуването и прилагането на закона, по отношение на формирането на преференциалната цена на тази група производители, следва да се има предвид следното:

Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗВАЕИБ, отм., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на крайните снабдители и добавка, определена от КЕВР по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно НРЦЕЕ, отм. Тази добавка за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година (чл. 21, ал. 3 от ЗВАЕИБ, отм.). По смисъла на § 1, т. 12 от Допълнителната разпоредба на НРЦЕЕ, отм., „средна продажна цена на крайните снабдители” е средната продажна цена на електрическата енергия при продажба на стопански и битови потребители за определен период от време, претеглено според относителния дял на потреблението им по съответните тарифни цени в общото потребление. В разглеждания случай относимата предходна календарна година е 2010 г. Следователно, при изчисляването на средната продажна цена на крайните снабдители следва да се вземат предвид действалите през календарната 2010 г. цени, по които крайните снабдители са продавали електрическа енергия на битови потребители и предприятия с по-малко от 50 души нает персонал и с годишен оборот до 19,5 млн. лева. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗВАЕИБ, отм., добавката се определя по следните общи критерии, валидни за всички възобновяеми енергийни източници: вида на технологията, големината на инсталираната мощност и наличния ресурс на първичния енергиен източник.

Средната продажна цена на крайните снабдители за календарната 2010 г. е изчислена въз основа на данни от „ЧЕЗ Електро България” АД, „Е.ОН България Продажби” АД (към момента „Енерго-Про Продажби“ АД), „ЕВН България Електроснабдяване” АД и „ЕСП Златни пясъци” ООД, получени от тези дружества в изпълнение на лицензионните им задължения за предоставяне на подробна отчетна информация, съдържаща фактурираната електрическа енергия за стопанска, обществена дейност по нива на напрежение и зони в денонощието и за битови нужди. В този смисъл тази информация е служебно известна на Комисията по смисъла на чл. 37, ал. 2 от АПК. Съгласно подадените данни, средната продажна цена за електрическа енергия на крайните снабдители за 2010 г. е на стойност 94,80 лв./MWh. Добавката е изчислена в размер на 17,68 лв./MWh, в съответствие с изискванията на чл. 21, ал. 2 и ал. 3 от ЗВАЕИБ, отм., и е в размер не по-малък от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година. Следователно, преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от разглежданите водноелектрически централи е в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа. С оглед спецификата на изграждане и експлоатация на водноелектрическите централи при формирането на техните цени основен дял имат инвестиционните разходи. Посочената цена е изчислена при инвестиционни разходи за изграждане на водноелектрическа централа с инсталирана мощност под 10 MW в размер на 1100 евро за 1 kW инсталирана мощност. На практика тази преференциална цена представлява „актуализирана“ през годините, след влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., първоначално определена с Решение Ц-15 от 31.03.2008 г. цена за водноелектрически централи под 10 MW в размер на 97,12 лв., която е включвала инвестиционни разходи в размер на 1100 евро за 1 kW инсталирана мощност.

Предвид това, че разглежданата група водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW са въведени в експлоатация преди 19.06.2007 г., е от значение фактът, че в постъпилия в КЕВР с вх. № Е-12-00-1244 от 09.01.2008 г. анализ на Съюза на производителите на екологична енергия – Юг е отбелязано, че за реализиране на проект за изграждане на малка водноелектрическа централа средните инвестиционни разходи са в диапазона от 1 293 евро до 1 420 евро, в зависимост от това дали централата е на течаща вода или има изравнител. Тези инвестиционни разходи са за нови проекти за изграждане на водноелектрически централи, а разглежданите производители са с вече изградени енергийни обекти. В допълнение, ако се приеме посочената в анализа на Съюза на производителите на екологична енергия – Юг долна граница на инвестиционните разходи, а именно - 1 293 евро/kW инсталирана мощност, то съответната преференциална цена е в размер на 111,49

лв./MWh, без ДДС, т.е. цена по-ниска от посочената по-горе цена в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС.

Изложените по-горе аргументи относно размера на инвестиционните разходи, се подкрепят от извършения анализ на сключените през периода 2002 г.-2006 г. от „Национална електрическа компания“ ЕАД приватизационни сделки за продажба на различни видове водноелектрически централи, за които са публикувани данни в регистъра на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, а именно: име на обекта, купувач, стойност на сделката в лева, дата на сделката и инсталирана мощност на съответната водноелектрическа централа. От този анализ се установява, че средният размер на инвестиционния разход за 1 kW инсталирана мощност е 652,14 евро/kW. Анализираният данни са изложени по-долу в таблицата:

№	Име на обекта	Купувач	Стойност на сделката (в лева)	Дата	Инсталирана мощност, в MW	лв./MW	евро/MW	евро/kW
1	ВЕЦ "Асеница I" и ВЕЦ "Асеница II", обединени в Каскада "Асеница"; ВЕЦ "Китка", ВЕЦ "Горни Лом" и ВЕЦ "Миджур", обединени в Каскада "Горни Лом"; ВЕЦ "Ракита", ВЕЦ "Фалковец" и ВЕЦ "Малуша"	Руно - Казанлък АД	32 900 000	03.11.2003 г.	21,548	1 526 824	780 653	781
2	ВЕЦ "Батошево I" и ВЕЦ "Батошево 2" от Каскада "Батошево"	Елефорс ЕООД	6 100 000	01.07.2004 г.	3,018	2 021 206	1 033 426	1 033
3	ВЕЦ "Бели Вит"	Елкомерс - Красимир Николов ЕТ	450 000	16.8.2002 г.	0,22	2 045 455	1 045 824	1 046
4	ВЕЦ "Камен рид"	Стил 93 ЕООД	4 220 000	08.05.2003 г.	1,75	2 411 429	1 232 944	1 233
5	ВЕЦ "Копришка" и ВЕЦ "Стара Загора", обединени в каскада "Копришка"	Енерго - Про България АД	16 200 000	23.08.2002 г.	29,4	551 020	281 732	282
6	ВЕЦ "Леденик"	Райтър ЕООД	166 000	08.08.2002 г.	0,075	2 213 333	1 131 659	1 132
7	ВЕЦ "Ловеч"	Стил 93 ЕООД	660 000	26.05.2003 г.	0,25	2 640 000	1 349 811	1 350
8	ВЕЦ "Мездра"	Варуна АД	3 550 000	20.08.2003 г.	2,2	1 613 636	825 039	825
9	ВЕЦ "Радомирици"	Стил 93 ЕООД	900 000	08.01.2004 г.	0,6	1 500 000	766 938	767
10	ВЕЦ "Разлог"	Погледец - Лесинвест ЕООД	1 342 000	29.08.2002 г.	0,75	1 789 333	914 872	915
11	ВЕЦ "Росица 2" и ВЕЦ "Росица 3" от Каскада "Росица"	Тракия - 97 ЕООД	3 760 000	27.06.2005 г.	3,48	1 080 460	552 430	552
12	ВЕЦ "Сини вир"	Райтър ЕООД	405 000	19.02.2003 г.	0,28	1 446 429	739 547	740
13	ВЕЦ "Топлика"	Пирин Ват ООД	1 040 000	25.07.2002 г.	0,988	1 052 632	538 202	538
14	ВЕЦ "Хубча"	Дани-М-97 ЕООД	660 000	10.08.2006 г.	0,2	3 300 000	1 687 263	1 687
15	ВЕЦ "Черни Вит"	Инструмент ООД	570 000	24.07.2002 г.	0,36	1 583 333	809 545	810
16	ВЕЦ "Черни Осъм"	Кабелкомерс ООД	4 550 000	23.07.2002 г.	2,05	2 219 512	1 134 819	1 135
17	ВЕЦ "Чипровци"	Тракия-97 ЕООД	1 600 000	30.06.2005 г.	0,825	1 939 394	991 596	992
18	ВЕЦ "Якоруда"	Кооперация "Паралел 2000"	340 000	11.12.2006 г.	0,31	1 096 774	560 772	561
19	Каскада "Петрохан", включваща ВЕЦ "Петрохан", ВЕЦ "Бързия", ВЕЦ "Клисура"	Енерго - Про България АД	33 600 000	22.12.2004 г.	20,3	1 655 172	846 276	846
20	ОБЩО:		113 013 000		88,60	1 275 484,18	652 145	652,14

От друга страна, преференциалната цена в размер на 112,48 лв./MWh е изчислена при 2500 пълни ефективни часа или годишна ангажираност от 28,55%. След анализ на количествата електрическа енергия, произведени от представителна извадка от разглежданите водноелектрически централи (ВЕЦ), а именно: Каскада „Рила“, ВЕЦ „Каломен“, МВЕЦ „Бяла Места“, ВЕЦ „Черни Осъм“, ВЕЦ „Давидково 2“, МВЕЦ „Малуша“, ВЕЦ „Петрово“, МВЕЦ „Кашина“, МВЕЦ „Ярчова скала“, ВЕЦ „Мало село“;

МВЕЦ „Лопян“; ВЕЦ 2 от каскада „Ретиже“, ВЕЦ 1 от каскада „Ретиже“, ВЕЦ 3 от каскада „Ретиже“, ВЕЦ „Трещена“, ВЕЦ „Разлог“ и МВЕЦ „Черна Места“, се установява, че за периода 2008 г.-2011 г. средните пълни ефективни часове на тези ВЕЦ са в размер на 3 378 часа. За пълнота, при отчитане и на обстоятелството, че сериозно влияние върху производството на електрическа енергия от водноелектрически централи оказва природният ресурс, е извършен и с данни за по-дълъг (8-годишен) период-(2012 г.-2015 г.). Получените резултати са подобни, а именно: 3 392 часа. При определяне на средногодишната продължителност на работа на ВЕЦ са използвани отчетни данни за периода 2008 г.-2011 г. от дружествата производители, предоставени във връзка с издадените от КЕВР сертификати за произход на електрическа енергия и данни за периода 2012 г. - 2015 г. от Агенцията за устойчиво енергийно развитие (АУЕР, <https://www.seea.government.bg/bg/registers/register-garancii#registar-garantzii-2012-g>).

Горепосочените ефективни часове за периода 2008 г. – 2015 г. са посочени в следната таблица:

№	Наименование на електрическата централа	Наименование на дружеството	Ефективни работни часове								Средна стойност на ефективните часове по дружества		
			2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.	2013 г.	2014 г.	2015 г.	за периода 2008 г. - 2011 г.	за периода 2012 г. - 2015 г.	за периода 2008 г. - 2015 г.
1	Каскада "Рила"	"БАН Гранитоид" АД	3 560,40	4 344,48	5 494,09	3 310,51	3 129,84	4 033,27	4 541,05	4 548,74	4 177,37	4 063,23	4 120,30
2	ВЕЦ "Каломен"	"Станчо Хаджидимитров" АД	2 416,61	2 901,59	3 415,90	2 633,58	2 793,41	2 907,82	3 625,41	2 972,35	2 841,92	3 074,75	2 958,33
3	МВЕЦ "Бяла Места"	"Бяла Места" ООД	4 204,93	5 230,04	6 137,38	3 552,68	3 200,62	4 114,51	5 616,98	4 950,59	4 781,26	4 470,67	4 625,96
4	ВЕЦ "Черни Осъм"	"Варуна" АД	5 039,55	5 790,11	6 409,02	5 409,99	4 217,73	4 242,60	5 883,97	5 576,35	5 662,17	4 980,16	5 321,16
5	ВЕЦ "Давидково 2"	Давидково 2 ООД	1 637,85	2 824,30	2 947,12	924,51	1 685,91	1 860,31	3 602,59	2 400,55	2 083,44	2 387,34	2 235,39
6	МВЕЦ "Малуша"	"МВЕЦ Малуша" ЕООД	1 465,88	1 289,09	1 820,57	4 830,00	6 037,29	3 358,40	2 624,88	2 284,69	2 351,38	3 576,32	2 963,85
7	ВЕЦ "Петрово"	"Арисел - ТН" ЕООД	1 952,14	2 404,30	2 792,74	2 236,90	2 008,53	2 441,71	1 971,85	3 122,87	2 346,52	2 386,24	2 366,38
8	МВЕЦ "Кашина"	"Елпро-ес" ООД	2 902,31	4 287,45	4 805,58	3 297,07	3 027,57	3 767,59	3 214,89	3 704,34	3 823,10	3 428,60	3 625,85
9	МВЕЦ "Ярчова скала"		2 714,03	4 381,04	5 806,87	3 713,08	3 179,88	4 107,16	3 289,51	4 298,71	4 153,76	3 718,81	3 936,28
10	МВЕЦ "Мало село"	"Делектра" ЕООД	2 515,98	2 665,87	2 968,75	3 325,85	2 907,31	3 132,16	3 236,90	2 473,73	2 869,11	2 937,53	2 903,32
11	МВЕЦ "Лопян"	"Валидекс" ЕООД	1 980,61	2 021,42	2 610,74	1 922,43	1 436,97	1 553,63	2 677,07	2 656,15	2 133,80	2 080,95	2 107,38
12	ВЕЦ 2 от каскада "Ретиже"	"Аверс" ООД	2 236,54	3 068,09	3 150,60	1 895,41	1 532,18	2 185,01	2 299,51	2 535,40	2 587,66	2 138,02	2 362,84
13	ВЕЦ 1 от каскада "Ретиже"		3 003,71	4 230,28	4 309,15	2 438,94	2 826,63	3 115,63	3 899,69	3 409,53	3 495,52	3 312,87	3 404,20
14	ВЕЦ 3 от каскада "Ретиже"		3 338,67	4 759,31	4 993,78	3 172,65	3 358,20	3 741,87	4 573,88	4 248,64	4 066,10	3 980,65	4 023,38
15	ВЕЦ "Трещена"	"Монт-Ел" ООД	365,31	473,05	2 504,11	1 466,31	1 536,12	1 886,45	3 346,40	2 373,87	1 202,20	2 285,71	1 743,95
16	ВЕЦ "Разлог"	"Погледец-Лесинвест" ЕООД	4 238,33	5 104,61	6 465,47	3 977,18	4 153,11	4 985,96	4 616,37	5 436,60	4 946,40	4 798,01	4 872,20
17	МВЕЦ "Черна Места"	"Черна Места" ООД	3 957,17	4 533,85	3 821,30	3 302,66	2 915,25	3 748,56	4 658,42	4 823,13	3 903,75	4 036,34	3 970,04
18	ОБЩО ЗА ПЕРИОДА ПО ГОДИНИ:		47 530,01	60 308,88	70 453,19	51 409,75	49 946,53	55 182,64	63 679,35	61 816,23	3 378	3 392	3 385

От извършения анализ е видно, че горепосочените централи притежават техническа възможност за повече часове натовареност от заложените в цената от 112,48 лв./MWh 2 500 часа, което ги поставя в по-благоприятно положение. Следва да се има предвид, че за изследвания период общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват цялото количество произведена електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, като ограничението за изкупуване до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР възниква с измененията в чл. 31, ал. 5 от Закона за енергията от възобновяеми източници, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.

Преференциалната цена от 112,48 лв./MWh, без ДДС, е формирана при норма на възвръщаемост на капитала в размер на 7,53% и годишна ангажираност от 28,55% (2 500 часа). Годишната ангажираност е в пряка зависимост от степента на поддръжка, обслужване, сервиз и експлоатация на основните и спомагателни съоръжения на съответната централа. В тази връзка на база на горния анализ на посочените параметри за периода 2008 г.-2015 г., може да се приеме, че средните пълни ефективни часове са около 3 100 часа или годишна ангажираност от 35,39%. При отразяване на реалната годишна ангажираност на

разглежданите водноелектрически централи от 35,39%, съответстваща на 3 100 пълни ефективни часа, нормата на възвръщаемост на капитала е в размер на 13,04%, като нормата на възвръщаемост на собствения капитал е в размер на 23,16%. В тази връзка може да се направи извод, че поради по-голямата фактическа използваемост, за разглеждания период водноелектрическите централи реализират значително по-висока от нормалната за разглеждания период възвръщаемост.

Направено е и допълнително изчисление на нормата на възвръщаемост на съществуващите към датата на влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., производители като е запазен размерът на инвестиционните разходи от 1 100 евро/kW инсталирана мощност и приетата по отчетни данни средногодишна продължителност на работа от 3 100 часа при положение, че бъдат разпределени в групите по точки 1-6 на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР. Резултатът от направените изчисления показва, че нормата на възвръщаемост се променя, както следва:

	Преференциална цена по точки от 1 до 6, съгласно Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., лв./MWh	Съществуващи към датата на влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., производители при 3 100 часа и год. анг. 35,39%	
		НВск,в %	НВ, в %
1	222,90	76,30	30,75
2	213,09	71,75	29,24
3	178,68	55,61	23,86
4	171,18	52,05	22,67
5	253,48	90,37	35,44
6	112,48	23,16	13,04

Също така трябва да се посочи, че икономическите параметри, които са в основата на определената преференциална цена от 112,48 лв./MWh, без ДДС, са изчислени след икономически анализ в Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г., в частта по т. 9. Посоченото решение не е обжалвано от никой производител на електрическа енергия от възобновяеми източници и е влязло в сила. Това решение от своя страна, е първото постановено от КЕВР решение за определяне на преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, след влизането в сила на ЗВАЕИБ, отм. С оглед механизма за определяне на преференциални цени, регламентиран чл. 21 от ЗВАЕИБ, отм., а именно: същите да бъдат изчислявани като 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдителите и добавка, която не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година, то с последващите решения за определяне на преференциални цени първоначално определените икономически параметри не се променят, като единствено се отразяват изискванията на чл. 21 от ЗВАЕИБ, отм.

Предвид горното, при първоначално определената цена с Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г. на КЕВР, в частта по т. 9, и в резултат на нейната „актуализация“ през следващите години по реда на чл. 21 от ЗВАЕИБ, отм., цената от 112,48 лв./MWh, без ДДС, включва, при равни други условия, инвестиционни разходи от 1 306 евро/kW. Този размер е в диапазона на инвестиционните разходи в посочения по-горе анализ на Съюза на производителите на екологична енергия – Юг за инвестиционните разходи за изграждане на нови водноелектрически централи. Следва да се има предвид, че във всички постановявани до 2011 г. решения за определяне на цени на водноелектрически централи под 10 MW, КЕВР прилага средни пълни ефективни часове в размер на 2500 часа. С оглед спазване на принципа за равнопоставеност и за постигане на последователност в регулаторната дейност този размер е приложен и при определянето на цената от 112,48 лв./MWh, без ДДС.

Допълнително изчисление на нормата на възвръщаемост на съществуващите към датата на влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., водноелектрически централи под 10 MW е извършено при съобразяване с горепосочените параметри - инвестиционни разходи от 1 306 евро/kW и средни пълни ефективни часове в размер на 2500 часа, ако същите получават

преференциалните цени по точки 1-6 на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР. Резултатът от направените изчисления показва, че нормата на възвръщаемост се променя, както следва:

	Преференциална цена по точки от 1 до 6, съгласно решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., лв./MWh	Съществуващи към датата на влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., производители при 2500 часа и год. анг. 28,55%	
		НВск,в %	НВ, в %
1	222,90	44,95	20,30
2	213,09	41,71	19,22
3	178,68	30,17	15,38
4	171,18	27,60	14,52
5	253,48	54,90	23,62
6	112,48	6,62	7,53

Реално отчетната средногодишна продължителност на работа в размер на 3 100 часа, при годишна ангажираност 35,39% на водноелектрическите централи от разглежданата група, показва, че тези производители реализират по-висока норма на възвръщаемост на капитала, спрямо заложената в преференциалната цена от 112,48 лв./MWh, без ДДС, а при преразпределение на тези централи в групите по точки 1-6 на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР е видно, че биха реализирали възвръщаемост в пъти над нормалната. Видно от последната таблица дори и при запазване на размера на средногодишната продължителност на работа на 2500 часа тези производители отново биха реализирали възвръщаемост в пъти над нормалната.

От извършената съпоставка на годишните приходи за периода 2008 г.-2015 г., формирани при отчетени количества електрическа енергия и преференциалната цена, и годишните приходи, формирани при заложените количества електрическа енергия за съответната година във връзка с определянето на цената от 112,48 лв./MWh, без ДДС и същата преференциална цена, се установява, че производителите от разглежданата група реализират общ допълнителен приход в размер на 70 395 хил. лв.

От извършения анализ е видно, че горепосочените централи притежават техническа възможност за повече часове натовареност от заложените в цената от 112,48 лв./MWh 2 500 часа, което ги поставя в по-благоприятно положение. Освен това, годишната ангажираност е в пряка зависимост от степента на поддръжка, обслужване, сервиз и експлоатация на основните и спомагателни съоръжения на съответната централа.

В допълнение, следва да се посочи, че при анализа е отчетено и обстоятелството, че огромно влияние върху производството на електрическа енергия от водноелектрически централи оказва природният ресурс, тъй като той се базира на данни от 8-годишен период.

Предвид изводите от изложените по-горе технико-икономически анализи и изчисления, преференциалната цена на електрическата енергия в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС, осигурява на разглежданата група водноелектрически централи условия за нормална експлоатация и възвръщаемост на инвестицията. Всяка цена, която е по-висока от посочената, би довела до реализиране на по-висока в пъти възвръщаемост, съответно до получаване на прекомерна помощ, която би била несъвместима с вътрешния пазар.

Горните аргументи, както и спецификите на разглежданата група водноелектрически централи под 10 MW, включително и поради това, че същите вече са били изградени към датата на влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм. и чрез получаваните до момента преференциални цени са възвърнали до голяма степен вложената за изграждането им инвестиция, обосновават извода, че определянето на по-висока цена от 112,48 лв./MWh, без ДДС, би създавало условия за неравнопоставеност, нарушаване на конкуренцията, както и на нормите на правото на Европейския съюз. От друга страна, определянето на по-висока цена не би допринесло за подобряването на инвестиционния климат и би довело до „прекомерна помощ“ в полза на определени производители на електрическа енергия, която трябва да бъде заплатена от крайните потребители. В тази връзка следва да се има предвид, че чл. 107, пар. 1 от ДФЕС

има пряко приложение и е с предимство пред нормите на вътрешното законодателство (В този смисъл: решение от 15.07.1964 г., *Costa v. Enel* и решение от 05.02.1963 г., *van Gen den Loos*).

Нормата на чл. 107, пар. 1 от ДФЕС и Насоките от 2008 г. следва да бъдат съобразени и при изпълнението на указанията на съда, дадени с Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на АССГ по адм. дело № 2596 от 2015 г. и Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС по адм. дело № 12851 от 2017 г. По отношение на критерия, който обособява групата на разглежданите водноелектрически централи под 10 MW, АССГ е посочил, че са допустими и нормативно относими критериите съгласно чл. 19а, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм. и при съобразяване със схемата на хидроенергийния обект по чл. 39 от Наредба № 14. Според чл. 177, ал. 1 от АПК съдебното решение има сила за страните по делото, а ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Общностното право обаче не допуска прилагането на разпоредба на националното право, която има за цел да закрепя принципа на силата на пресъдено нещо, като чл. 177, ал. 1 от АПК в случай, че прилагането й ще доведе до предоставянето на държавна помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар по смисъла на чл. 107, пар. 1 от ДФЕС (В този смисъл: Костов, С. Силата на пресъдено нещо на националното съдебно решение и правото на Европейския съюз, сп. Юридически свят, 1/2014, с. 74-93, решение от 11.11.2015 г., *Klausner Holz Niedersachsen GmbH*, C-505/14, решение от 18.07.2007 г., *Lucchini*, C-119/05).

Въз основа на всичко гореизложено, Комисията приема, че разглежданата група водноелектрически централи, следва да бъде групата на водноелектрическите централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на ЗВАЕИБ, отм., а предоставяната им преференциална цена следва да бъде в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС. Тази цена покрива разходите на разглежданата група производители и им осигурява нормална норма на възвръщаемост на капитала. По този начин, се постига и изпълнение на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, както и се гарантира най-икономичното и най-благоприятното положение за държавата и обществото, предвид факта, че преференциалните цени се заплащат от всички крайни клиенти.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз, чл. 21 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата, отм., чл. 4, ал. 3 и чл. 19а от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия, отм. и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 2596 от 2015 г., оставено в сила с Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12851 от 2017 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ РЕШИ:

Определя, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./MWh, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата, отм.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-София град в 14 (четиринадесет) дневен срок.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ**

**ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:
Р. ТОТКОВА**